

[Justitsministeren.]

for, hvor uhyre vanskeligt det er og har været at komme til en tilfredsstillende Lovgivning paa dette Omraade, og det kan heller ikke nægtes, at der er mange Vanskeligheder, der gør sig gældende.

Der er for det første de Vanskeligheder, som bunder i vore traktatmæssige Forpligtelser over for andre Lande. Forholdet er nemlig det, at der er nogle Traktater, hvori der er givet visse fremmede Statsborgere Ret til at erhverve fast Ejendom i Danmark paa lige Fod med danske Statsborgere, saaledes at der for disse Udlændinges Vedkommende ikke kan knyttes andre Betingelser til Erhvervelse og Besiddelse af fast Ejendom end de Betingelser, der gælder for danske Statsborgere. Det er navnlig Tilfældet ifølge en Handelstraktat med Schweiz af 10. Februar 1875, hvorefter schweiziske Borgere skal behandles paa lige Fod med danske Borgere med Hensyn til at eje Ejendom eller erhverve Ejendom ved Køb eller Arv i Danmark. Endvidere er der ved en Række Traktater tilsikret visse fremmede Landes Statsborgere Mestbegunstigelse, saaledes at de ikke kan behandles ugunstigere end Statsborgere i de Lande, som har den bedste Stilling i saa Henseende. Saadanne Mestbegunstigelsestraktater har Danmark afsluttet i stort Omfang, og den vidtgaaende Bestemmelse, jeg nævnte vi har i Traktaten med Schweiz, medfører derfor, at en lang Række Landes Borgere rent automatisk har Krav paa ikke at blive stillet daarligere end danske Borgere, hvad saadan Erhvervelse angaar.

Men ved Siden af disse Vanskeligheder er der ogsaa mange andre Vanskeligheder, der gør sig gældende. Jeg kan saaledes nævne de Vanskeligheder, der opstaar, naar det drejer sig om Aktieselskaber. Efter det foreliggende Lovforslag kan fast Ejendom kun erhverves uden Tilladelse af saadanne Aktieselskaber, som har Hjemsted her i Landet, og hvis Vedtægter bestemmer, at Aktierne skal lyde paa Navn, at samtlige Bestyrelsesmedlemmer, Direktører og Prokurister skal have dansk Indfødsret, og at faktiske eller juridiske Personer, der ikke omfattes af Punkterne a—i i denne Paragraf — det er altsaa § 1 —, i alt højst kan erhverve en Femtedel af Aktiekapitalen og af den til Aktiekapitalen knyttede Stemmeret. Det vil sige, at for et Aktieselskab, hvis Aktier lyder paa Ihænder — og det er jo et meget stort Antal Aktieselskaber, for hvilke det gælder, ja, man kan vel sige, det er det største Antal —, skal der skaffes Tilladelse fra det i Lovforslaget omhandlede Nævn, før et saadant

Aktieselskab kan erhverve en fast Ejendom, det være sig Byggegrund eller en større eller mindre Ejendom.

Hvad der vil blive krævet for at faa en saadan Tilladelse, ved jeg ikke, men formentlig vil man kræve et Sandsynlighedsbevis for, at Aktierne ligger her i Danmark, eller i hvert Fald ligger i et Land, om hvilket det gælder, at Danmark ikke har noget imod, at dets Borgere har Indflydelse her i Landet, derigennem at de har Andel i dansk Ejendom. Men selvfølgelig, der ligger ikke nogen Garanti i, at Selskabet kan sandsynliggøre, at dette er Tilfældet i det Øjeblik, man ønsker Tilladelsen; Aktieselskabet kan jo ikke afgive nogen Garanti for, at dets Aktier ikke paa et senere Tidspunkt bliver solgt til Udlandet, og saa er alle disse Foranstaltninger jo ikke meget værd.

De samme Vanskeligheder opstaar ogsaa med Hensyn til de her i Landet hjemmehørende Selskaber og Sammenslutninger. For deres Tilfælde gælder det ifølge § 1, Punkt i, at her kræves Tilladelse af Nævnet, hvis Bestyrelsen ikke udelukkende bestaar af Personer med dansk Indfødsret, hvoraf mindst $\frac{4}{5}$ af Deltagerne, repræsenterende mindst $\frac{4}{5}$ af Sammenslutningens Kapital eller økonomiske Grundlag, omfattes af Punkterne a—i i § 1.

Paa samme Maade som med Hensyn til disse Problemer opstaar der adskillige andre Problemer, som det er nødvendigt, at man tænker meget nøje igennem, før man kan naa til at skabe en Lov, som ganske givet — fordi alle disse Institutioner skal have Tilladelse til Køb af hver enkelt Ejendom — vil kræve et stort Administrationsapparat, samtidig med at der kan være Tvivl om, hvorvidt hele Foranstaltningen har nogen effektiv Betydning.

Jeg nævner ikke dette for at skabe Vanskeligheder for Lovforslaget, for jeg kan paa Regeringens Vegne sige, at vi er meget interesserede i Sagen og meget sympatiske indstillede over for Spørgsmalets Løsning, hvorfor vi ogsaa med Glæde er villige til at gaa ind i en Drøftelse af dette Problem. Jeg nævner det blot for at paapege, at dette Spørgsmaals Løsning ikke er saa lige at løbe til, at der er meget, der maa gennemtænkes.

Som jeg udtalte før, har Justitsministeriet i 1935 ladet udarbejde Udkast til en Lov vedrørende dette Omraade. Uden at forklejne det Initiativ, der er udvist af det ærede Medlem Hr. Størmose og hans Partifæller, som man vel nok sige, at det Lovudkast, som Ministeriet i 1935 udarbejdede, i sin Opbygning har tjent som Grundlag for